

El llegat de Camprodon

Donar el cos a la ciència és un gest generós que han fet aproximadament un miler de gironins des que es va obrir aquest servei a la Facultat de Medicina de la UdG. I el fet que el bisbe Jaume Camprodon decidís sumar-s'hi -com a mostra d'agraïment a tot el que la medicina va fer per ell- té un alt valor simbòlic: és un pas més per demostrar que l'Església, més enllà de doctrines, no pot seguir donant l'esquena a la societat i al progrés.

La decisió del bisbe Camprodon, malgrat que hagi pogut descol·locar alguns sectors eclesiàstics, és totalment conseqüent amb la seva trajectòria. Malgrat que se n'ha anat sense fer gaire soroll, amb una petició explícita de no rebre elogis i en unes dates en què tothom està per festes i no per funerals, el seu llegat perdurará en el temps. La seva accessibilitat i proximitat amb la ciutadania, la decisió d'abandonar el Palau Episcopal per viure en un pis de lloguer a Jaume I o el fet de demanar públicament perdó pel paper de la jerarquia eclesiàstica durant la Guerra Civil i el franquisme el van convertir en un avançat al seu temps. Vint-i-vuit anys d'episcopat donen per molt, i ell els va ben aprofitar. Camprodon va fer tot el que calia en vida, i ha quedat clar que la seva aspiració no era la de ser recordat amb una làpida ben lluïda a la Catedral.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/01/05/llegat-camprodon/822291.html?utm_source=rss